

Izhaja vsak četrtak ob 10. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša: za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kron. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K. Rokopisni pregleda "Narodna Tiskarna" v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznana s prejemna upravištvu, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunki ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgarču v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska "Narodna Tiskarna" (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Za ljudsko izobrazbo!

Življenski pogoj za obstanek naroda je tudi izobrazba. To nam potrjuje zgodovina, ki nam priča, da so podlegli kulturno slabejši narodi narodom, ki so bili na višji stopinji izobrazbe. In zgodovina naj bi nam bila v marsičem učiteljica življenja. Tako tudi v tem, da čim večja je prava krščanska kultura kakega naroda, tem bolj je napredoval tudi na gospodarskem polju, kajti še le izobrazba z gospodarstvom vred tvori trden temelj obstoju vsakega naroda.

Naša vlada postopa s Slovenci mačehinski. Ne privošči nam niti srednjih, niti visokih šol; celo niti ene meščanske šole nismo imeli do pred kratkem. — Le redkim slovenskim sinovom je bilo usojeno biti deležnim dobrot nemško-vladnih jaslí, med tem ko jestotine nadarjenih slovenskih sinov prejelo po dokončani ljudski šoli kladiivo in motiko, pa si začelo služiti kruha v potu svojega obraza, mesto da bi "z umasvit lim mečem" razganjalo tmino neznanja in vodilo narod k luči znanja in izobrazbe. — Širokim masam slovenskim je bila in je še zaprta pot do izobrazbe.

In vendar lahko trdimo, da smo Slovenci najnadarjenejši izmed nadarjenih narodov. To pač zadostno pričajo naši duševni velikani svetovne slave: Vega, Miklošič, Kopitar, Kocen, Slomšek itd. itd. To so prvine na znanstvenem polju, ali obenem prvaki do sedaj še nedosežni. Koliko pa je ostalo poleg teh priznanih kapacitet še drugih ne-

znanih, pozabljenih talentov, ki so morda za 2 krajcarja na dan prodajali duševne in telesne moči bogatejšemu sosedu! To pač ima na vesti oni, ki nam je dolžan dati, ker nam gre.

Ker nam pa vlada zapira ali vsaj preči pot do višje izobrazbe širših mas, pomagajmo si sami. Ono malo zrnja, ki je vsadi učitelj v ljudski šoli, ne pustimo, da zamrje v otroškem srcu, ko izstopi iz šole. Ne! Naša naloga bodi, da to zrno, ki je začelo uže kaliti, pridno zalivamo, da ne usahne in ni za narod izgubljen kapital.

Ljudska šola ne nudi mladini Bog ve kaj, ker sama — nima. Ali vsaj marljivejši učenci si pridobe nekakoršno spretnost v računstvu in čitanju. Toda to izpuhti pri večini, ker, izstopivši iz šole, vržejo knjige v kot in jih ne pogledajo več, dokler se nima prebleči v vojaško suktnjo, ker ve, da bi mu slaba pela, če bi ne znal brati, ali pa, ko se gre učiti kakega rokodelstva, da more domov poročati starišem, kako se mu slabo godi.

Za take dorasle dečke bi moralo biti pri Slovencih mnogo bolj preskrbljeno. Do sedaj se ni nihče oziral na tako mladež. In vendar bodo oni v doglednem času važen faktor v javnosti. Sedaj se jo prezira in zametuje. Ni potem čudo, če se začne skrivati po kakih skrivnih kotih, in se udaja zgodaj igri, kajenja in morda še čemu drugemu. To je neizpodbitno dejstvo. In potem še tožimo, da je mladina pokvarjena, ne spoštuje nobene avtoritete, oblasti, ne hodi v cerkev itd. Upoštevajte

katerih rede na stotine goved in nanzanjejo na tisoče kvintalov žita, ki imajo imenitne poljske stroje, ki delajo mesto ljudi in ki stanujejo v hišah čisto podobnih graščinam. Koliko pretiravanja, koliko laži! Ne rečem, da bi v Ameriki nihče ne obogatel, toda na enega bogatina pride sto drugih, ki niso nič pridobili.

Morda sledeča resnična povest odpre komu oči. Nek posestnik iz okolice mesta Žatec (kjer pridelujejo najboljši hmelj) na Češkem je imel brata v Ameriki, ki se je izselil pred mnogimi leti z ženo in otroci ter 3000 gld. denarja. Vsako leto je pise ril gospod Amerikanec domov, češ kako neumen da je brat, ako se doma ubija; naj le raje vse proda in pride v Ameriko. Pisal je, da ima sam veliko farmo (kmetijo) in vsako leto na tisoč dolarjev čistega dobička. Popisoval je svoje lepe črede živine, ki jih pasejo pastirji na konjih, opisoval, koliko ga je stal novi parni plug, s katerim lahko obdela v enem dnevu pol domače fare itd.

Ni dosti manjkalo, it. naš znanec bi bil šel na led. Postal je nezadovoljen in pobit, odločil pa se ni lahko. Kar stori odločna žena vsej zmešnjavi konec. Nekega dne mu pravi: "Naše posestvo je vredno kakih 25.000 gld. Na njem je

mladino po vrednosti, pripeljite jo v prava društva, kjer najde tečne duševne hrane in primerne zabave, pa bodo izginile sedaj tako upravičene tožbe in imeli bodemo v dveh ali treh desetletjih zrele, času primerno vzgojene može.

Očita se nam Slovencem, da smo surovi, hlapčevski, neolikani, nezreli, to je trdil celo zastopnik slovenske liberalne inteligence dr. Tavčar v zbornici na Dunaju. In če pogledamo hrabro resnici v obraz, spoznamo, da mnogo očitaj ni ravno tako neutemeljenih kot bi na prvi pogled sodil optimist, — a tega so krivi ravno oni, ki nam to očitajo in nas s tem pred tujim svetom sramoté.

Saj vemo iz lastne skušnje, da imajo Slovenci povsod za štafažo. Dajo mu najnižje službe, nizka opravila, suva in meče se ga iz kota v kot. Če se pa komu posreči, da pride do boljšega kruha, tedaj ali se izneveri lastnemu narodu iz goje sebičnosti, ali pa nastopa proti rodnim bratom kot tiran, ter si tako odtuji srca vseh, med tem, ko bi jim moral pomagati v bedi in nesreči.

Vse to pa se dogaja, ker mu manjka prave krščanske izobrazbe, ki človeka vodi po večnih nerazrušljivih zakonih do pravičnosti in plemenitosti.

Našim ljudem manjka samo zavesti, da so udje naroda, ki lahko s ponosom zre v svojo sicer žalostno preteklost, ali preteklost, ki je bila preizkušnja za bitek ali nebitek tega naroda. Ljudstvo ne pozna lastne zgodovine, ne zgodovine tolikih svojih slavni sinov, ki so odličili Slovenijo pred vsem kulturnim svetom. Ljudstvu manjka vere v

možnost boljše bodočnosti, manjka mu lastnega spoznavanja. In ker se ne pozna, se tudi ne ceni, češ: sin sem hlapčevskega naroda, tako mi vsaj pravijo drugi. tedaj sem rojen samo za hlapčevanje. Nevednost je pač najdražja stvar na svetu.

Takim bridkim in žalostnim razmeram pa pridemo v okom edino z delom. Kje pa naj začnemo? V izobraževalnih društvih! Tu zbirajmo mladino, in sicer v prvi vrsti mladino, kajti le na nji stoji bodočnost naroda. Ne strašimo se truda! Po dvajsetih, tridesetih letih ne bo treba več toliko truda; v tem času si vzgojimo popolnoma nov ali zrel naraščaj, poln zavesti in ponosa, da je Slovenec. Mlada srca so dostopna za vse lepo in plemenito, in to ravno naj nudijo izobraževalna društva, ki bodo nekake nedeljske šole odrasli mladini. Takega izobraževalnega društva ne bi smelo manjkati v nobeni znatni vasi.

Delajmo! Plačilo pa naj nam bo moralna zavest, da smo pomagali bratu na noge, da smo ga dvignili tudi v očeih prosvitljene Evrope.

Kar storiš za se, s teboj vže izgine, kar storiš za narod, ostane vselej. Di.

Nekaj o Gabrščekovih dobrotah.

(Dopis s Kobariškega.)

Pomolčeva hiša od Kramarjeve hiše ni imela nikdar nobenega dobička! Tudi

Ves prepaden gre za otrokom in ne verjame svojim lastnim očem. Ob strmem bregu stoji borna hišica iz surovih brun, na pol zarita v hrib. Majhno okerce s tremi steklenimi in eno papirnato šipo mu otožno zre nasproti. Do duše presunjen stopi v kočó in tu stoji v hiši, koje stene so zamazane z ilovico, na tleh ni nobenega tlaka, ampak sama prst; dve postelji, ena miza, nekaj surovo izdelanih stolov, nekaj posode in odprto ognjišče, to je vsa oprava.

In izpraševal je deklico in izvedel veliko, veliko reči!
Z grozo je stopil iz kočé, v kateri bi doma komaj pastir hotet spati. Pred kočó je videl majhno njivo, deloma s krompirjem, deloma z žitom obdelano — raslo je bolj slabo. Dolgo je stal R... tukaj vtopljen v britko zamišljenost slednjič pa vzame petdesetak, ga vtakne v kuverto in zraven listek z napisom:

Ljubi brat!

Tukaj Ti puščam 50 gld. Z Bogom! V Ameriko svoj živ dan ne pridem več!

Tvoj brat R..."

Pismo dene v miznico, pove deklici, da je njen stric, poljubi jo jokaje za slovo in hiti nazaj v Evropo, ne da bi bil videl brata.

LISTEK.

V Ameriko!

(Poziv nezadovoljnim gospodarjem.)

Ničesar imeti, je hudo, še hušje priti ob vse. Če pomislimo, da pride v Avstriji vsako leto na tisoče družin na boben, potem si lahko razlagamo, odkodi toliko ljudstva, ki jadra proti objubljeni deželi, v kateri se cedi med in mleko — proti Ameriki. Toda o takih nesrečnikih ne govorimo tukaj, ampak jim le voščimo boljše srečo, nego so jo imeli v domovini.

Ni dolgo temu, kar so se odločili kar nepričakovano trije mlajši posestniki v naši vasi za v Ameriko, vsi navdušeni po zgledu drugih dveh sosedov, ki sta že nekaj let tamkaj, in sta že tudi poslala domov precej stotakov.

Takim, ki imajo še lastno domačijo pa jim postaja tesno na nji brez potrebe naj veljajo sledeče vrstice.

Koliko laži je razstresenih po naših krajih o Ameriki! "Amerika je pravi paradiz", pripoveduje prvi, ki je komaj živ ušel iz Amerike, "dolarji se služijo kar za igračo. Vsak bedak lahko zasluži po 3—4 dolarje na dan". Drugi zopet piše o izseljencih, ki so si čez par let nakupili v Ameriki velikanska posestva, na

ti dve hiši niso imeli nobene zveze in prijateljstva. Nekako znanje med hišama je postalo, ko je Gabrščekova teta postala duhovna mati pesnikova — pa ne v prid Pomoljčevim, ampak v prid Kramarjevim. Kramarjeva Papa (mati Gabrščekova), ki ni imela prav nobenega zaslužnja pri tem, da je bila Komačevka duh. mati Gregorčičeva, je znala to izrabiti in je izvabila Pomoljčeve v svojo prodajalno — češ, saj smo svoji — ter jim vsiljevala blago tudi brez plačila. Ona pa je pridno pisala in računala obresti — in na enkrat je prišla pesnikovega brata Antona, ki je bil gospodar na domu, da ji je dolžan celih 200 gl. In plačati jih je moral. Take dobičke je imela Pomoljčeva hiša od Kramarjeve. Ko je izvedel brat pesnikov Anton, s čim se hvali Gabršček v „Soči“ rekel je: „Sram in špot naj ga bo“ in me prosil, da mu to sporočim.

Pokojni pesnik je za časa svojega službovanja v Kobaridu rad občeval z Komačevim družino, a z Kramarjevo ni imel popolnoma nobene zveze in nobene posebne prijaznosti.

Dopisi.

Iz Oseka. — „Soča“ in „Primorec“ še vedno čevketa o „krivičnem davku, ki ga morajo plačevati oseški duhovljani črniškemu g. dekanu. Čudno, da ne moreta te stvari prebaviti! Ali jima res tako leži v želodec? — Že v „Prim. listu“ je bilo dokazano, da ni na teh dajilih nič krivičnega. Pravijo „Mi nismo dolžni plačevati to, za kar so se obvezali naši očetje. — To je krivično!“ — Njihovi očetje so jim zapustili lepa posestva, ki so jih oni z veseljem podedovali. — Njihovi očetje so se trudili, oni pa uživajo. — To ni seveda nič krivičnega! Da so pa pustili očetje s posestvom na nje navezane davke, — to se jim vidi čez mero krivično.

Sploh niso posestniki na nikaki škodi, če primerjamo prejšnje razmere. Plačevali so črniškega g. kaplana za oskrbo in g. dekana kot svojega župnika. Kar je dobival prej g. kaplan v Črničah, to dajejo sedaj svojemu g. vikarju; svoj vikarijat so dobili le pod pogojem, da bodo plačevali g. dekana tudi poslej. Tako so sklenili očetje, sinovi so z vsem zadovoljni, le g. dekana nabejo več plačevati kot svojega župnika. —

Dobro! Če so stem nezadovoljni, jim ni treba kričati o „krivičnih davkih“. Pritožbe ali prošnje na kompetentno mesto jim pač nihče ne zameri. Ali mislite, da je njim res toliko na tistih vedrih? Kričijo o „krivičnem davku“, a niti toliko se ne potrudijo, da bi to tudi skušali dokazati.

To je le pesek v oči in nerodna pretveza. Vsa stvar je naperjena proti našemu g. županu. Kdor ga pozna, ga mora čislati in ceniti. Izobražen in skušen mož je, ki vedno in povsod skrbi za blagor občine, — bodi si v gmotnem ali moralnem oziru. Par hujšakcev se

To potovanje je prineslo R. ju bogate obresti. O! tega trenutka je bil zadovoljen, priden skromen človek, in danes — 10 let je tega — ni samo brez dolga, ampak je tudi odšel vsaki hčeri doto več tisoč goldinarjev.

To je samo en slučaj izmed mnogih.

Kdor gre v Ameriko in ne zna kakega zelo pripravnega rokodelstva ali nima precej denarja seboj, ta se ne sme bati ne mraza, ne vročine. Življenje v Ameriki ni drugo kot gonja in lov brez miru in počitka. „Čas je denar“, to je najimenitnejše načelo Amerikanca. Seveda se tudi zasluži denar, toda brez ne krvavega potu. Tam ne poznajo počitka opoldne, ne delopusta na večer.

Ako tuintam pošlje kdo par sto kronic domov, ne smemo sklepati iz tega, da se mu godi kot zajcu v zelniku. O ne! Taki ljudje si mnogokrat odtrgavajo vinar od ust, da morejo skupaj spraviti milodar za svoje domače, časih iz bahavosti, da pokažejo koliko zaslužijo, drugokrat zopet iz prave ljubezni do svojcev. Ne enemu, ne drugemu ne pustimo, da bi nam zmešal glavo!

je obrnilo sedaj proti njemu. — Trezni in razsodni možje so se gledč tega dajila obrnili na kn. nadškofjski ordinarijat in na c. kr. namestništvo, da bi se jim dajila olajšala, oziroma radi siromštva tako prevredila, da bi prevzel verski zalog plačo č. g. dekana. Pač edina prava in postavna pot. — Ker so pa tisti gospodje po višjih uradih navadno zelo komodni ljudje in vsako stvar kolikor mogoče na dolgo zavlečejo, pričakuje vse že dolgo časa rešitve, naj si bo že taka ali taka. — Gospod župan, ki ljubi zraven blagostanja občine tudi pravico, — je bil prošnjo odposlal.

A tisti kričači, ki nimajo drugega namena, kakor da ščuvajo ljudstvo proti županu, — ne morejo molčati, ker se jim cedijo sline po županjem stolčku. Saj se je dovolj jasno izrazil slaboznani modrijan na Visokem, da sedanjega „klerikalnega“ župana ljudstvo ne bo več volilo. Možiček bi sam rad splezal na županski stolček, a ne bo nič ker je zanj mnogo previsok. To so ljudje ki nadcenjujejo svoje in podcenjujejo zmožnosti in sposobnosti drugih, na omiko se jim seveda ni mogoče ozirati, ker jo sami nimajo!

In kakšne zaveznike imajo ti aspiranti praznih upanj! Naš slavnoznani vaški pijanček je trdil in se hvalil, da je šel on h „Klopotcu“ in dal v časniko župana in starešine. „Soča“ in „Primorec“ imata navado nazivati nasprotno liste z „lažnjivci“ in „cunjami“. — Če pa verjameta, kar jim natvezajo ljudje take vrste in priobčujeta, ne da bi se o stvari dobro informirala, — človek skoro ne ve, kaj naj bi sodil. Na takih sotrudnikih pa jima moramo častiti.

Taki ljudje so toraj pomočniki in zavezniki naših „liberalcev“ in sotrudniki njihovih glasil.

Marsikatera občina bi bila ponosna na moža, kakor je naš g. župan; to prizna tudi večina naših starešinov, vsi trezni in razumni možje, le par zagriženih hujšakcev je proti njemu. Vajeti se jim vidijo v njegovi roki pretrdo napete, mislijo gotovo, da bi oni boljše krmili občinski voz. A šele ko zgubijo takega moža, spoznajo, — žal že prekasno, — kdo jim je županil.

Dopisniku v „Primorec“ pa povemo, da bo g. Faganel zopet izvoljen za župana, samo če bo hotel in mogel kljub svoji visoki starosti prevzeti to težavno in odgovornostno polno službo. — „Jos“ naj pa gleda, da ne pride prenaglo in nepričakovano, če se mu spodrsne, ko bo shušal splezati na starešinski sedež, — kar se pa tiče njegovih drugih upov mu čisto kratko povemo, da „le Jos nam županil ne bo!“

Politični pregled.

Kedaj bodo nove volitve?

V soboto je bil v posebni avdijenci pri cesarju naš notranji minister Bienert. Razgovor je bil o tem, kedaj se vrše nove volitve. Nekateri trde, da bodo poprej, nego jih pričakujemo, najbrže prvo nedeljo po veliki noči ali pa 24. marca.

Krščanska demokracija.

V gosposki zbornici sta izmed cerkvenih knezov govorila za volilno reformo ljubljanski škof Jeglič in pa poljski nadškof Teodorovič. Ta je v krasnem govoru povdarjal da glasuje za volilno reformo, a ne iz strahu, tudi ne, da bi napravil s tem uslugo vladi, ampak iz ljubezni ljudstva, za sprepah krščanske demokracije.

Dva moravska poslanca umrla.

V ponedeljek sta umrla na Moravskem 2 novoizvoljena deželna poslanca; poslanec konservativnega veleposestva mons. Wolf in pa katoliško-narodni poslanec F. Vessely, ki je bil izvoljen v kmečkih občinah Valahič-Klobuk. Mons. Wolf je zadela kap.

Boj proti cerkvi na Francoskem.

Zastopniki pruske, španske, avstrijske, ruske in belgijske v Vatikanu so izročili Vatikanu odgovor velevlasti na papežev protest proti ravnanju francoske vlade napram kat. cerkvi in duhovnikom. Diplomate tu izjavljajo, da so protest papežev vzeli na znanje. — Vladni župani po nekaterih mestih hočejo prepovedati zvonjenje po cerkvah toliko časa, dokler se duhovščina ne uda vladi.

Drobne pol. novice.

Državni zbor se snide zopet dne 9. januarja ob 3h popoldne.

Demonstracija v Milanu. V Milanu so v nedeljo dopoldne priredili katoličani veliko pemonstracijo zoper ravnaje francoske vlade. Popoldne so demonstrirali socialni demokratje zoper katoličane. Mir se ni kalil.

Moravski poslanci za Slovake. Iz Brna poročajo, da je češka kurija moravskega zbora poslala slovaškemu poslancem izraze in priložila zbirko 1200 kron.

Načelnik italijanskega generalnega štaba odstopi. — Rimski list „Messaggero“ poroča, da namerava načelnik generalnega štaba Saletta odstopiti iz zdravstvenih ozirov.

Novice.

Podpirajte „Primorski List“! — Danes začenja „Primorski List“ svoj 15. letnik. Lepa doba od prvega katoliškega shoda je za nami. Ves čas, v najhujših bojih je ohranil naš list čisto zastavo katoliških nauk in neustrašen pogum za sveto stvar. Pušice, ki so jih metali nasprotniki na naš list, dokazujejo, da smo bili na pravi poti. In po tej poti gremo neustrašeno naprej! Vedno nam bo pred očmi pravična stvar. Prej ko slej se bomo potegovali z vso odločnostjo za koristi delavskega in kmečkega stanu, ki tvorita temelj našemu narodu. Ker pa je trajni blagor našega ljudstva odvisen le od tega, ali se bo držalo načel katoliške vere, se bomo borili odkrito za ta načela. Prepričani smo namreč, da s temi nauki naš narod stoji ali pade z njimi. Zato naj stopijo v vrsto naših somišljenikov vsi dobri krščanski možje in mladeniči. Dobro katoliško časopisje je dandanašnji najboljše orožje zoper brezverski liberalizem. Zato je dolžnost vsakega, da širi dobre časopise in zatira slabe. — Le na ta način bo vršil naš list svojo nalogo uspešno, ako ga bodo vsi naši somišljeniki podpirali duševno z dopisovanjem in gmotno z naročevanjem in nabiranjem novih naročnikov. Poročajte nam hitro, jasno in točno o vseh dogodkih, ki zanimljejo naše ljudstvo. Posebno skrb obračajte na gospodarski napredek in na organizacijo. Vedno se zgodi kaj zanimivega. Ogičajte se osebnosti. S temi se pitajo liberalni listi, ki za drugo bolj pametno nimajo smisla. Z zmerjanjem in surovostmi liberalci ne bodo pomagali kmetu. Mi pa kot resno in za ljudstvo vneto glasilo se bomo resno trudili, pomagati izboljšati bedno stanje našega ljudstva. Z novim letom naj začne novo navdušenje in novo življenje! Vsi na delo za svoje glasilo „Primorski List“!

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Jernej Kopač, svečar v Gorici kot odkupnino za novoletna voščila 20 K, Franc Blažica 20 v, Anton Terčič 20 v, monsignor Štefan Kafol 2 K, Katarina Gril, pekarica, 5 K, Nekdo 1 K. Tomaž Dobravec 1 K; Otili Medveš vikar v Trenti 7 K.

Bog poplačaj!

Darovi. — Za „Alojzijejšče“ upravi „Prim. lista“ Anton Fon 2 K, Špacapan Katarina 4 K, Martin Poveraj 6 K.

Za odkup novoletnih voščil. — Uprava „Primorskega lista“ je prejela za „Slovensko Alojzijejšče“ 20 kron, za „Sirotišče“ 20 kron, za „Gregorčičev dom“ 10 kron, katere je daroval J. Kopač, svečar v Gorici za odkupnino novoletnih voščil.

Izid volitev v zavarovalnico proti nezgodam. — Volitve, ki so se vršile 29. dec., so imele sledeči uspeh. V 4. kategorijo za delodajalce sta bila izvoljena slovenska kandidata g. Fran Pust za upravnega svetnika in g. Al. Lenček za namestnika. Dobila sta 328 glasov, laška kandidata pa 303 glasove.

V razsodišču so bili kot zastopniki delodajalcev izvoljeni slovenski kandidata g. Dragotin Hribar kot prisednik in gg. Josip Turk, Ivan Ogrin in Josip Weibl kot namestniki. Dobili so 798 glasov, laški kandidata le 468. Lahki so zmagali v 3. kategoriji za delodajalce s 106 glasovi proti 36 glasovom, ki sta jih dobila slovenska kandidata gg. Fran Majdič in Fran Jakopič. V isti kategoriji za delavce so zmagali soc. demokratje z 3861 glasovi proti 2933 slovenskim glasovom, ki sta jih dobila gg. Pliberšek in Alojzij Čatar. V 4. kategoriji za delavce so zmagali soc. demokratje s 4617 glasovi proti 2316 glasovom, ki sta jih dobila Slovenca gg. Ljud. Kotnik in Ant. Verovšek. V 5. kategoriji za delodajalce so zmagali Lahki s 50 glasovi proti 16 glasovom, ki sta jih dobila Slovenca Luka Jelenc in Adolf Reich. V isti kategoriji za delavce so bili izvoljeni socialisti z 2099 glasovi proti 551 slovenskim glasovom, ki sta jih dobila gg. Fran Jeraj in Ivan Pahor. V razsodišču so bili kot zastopniki delavcev izvoljeni socialisti z 18.575 glasovi proti 5391 glasovom, ki so jih dobili slovenski kandidata Filip Maček, Josip Zajc, Ivan Debevc in Rajko Piković. Prihodnje volitve se vrše l. 1908. Upajmo, da bo takrat uspeh mnogo lepši. Za sedaj smo dosegli toliko, kolikor se da doseči, če volitev ni organizira. To mora prihodnjč biti boljše.

Kako zafrkuje „Soča“ napredne poslance. — Večkrat smo že naglašali v našem listu, da vlada dela neopravičene zapreke za razdelitev brezobrestnih posojil, za katere je določil deželni zbor goriški 60.000 K, a vlada po prizadevanju deželnega odbora in naših poslancev 90.000 K. Da bi se ta vsota čimpreje razdelila med prosilce, poslal je deželni odbor mnogo vlog na vlado; naš državni poslanec dr. Gregorčič je sam osebnopospeševal to zadevo na Dunaju; trije deželni poslanci naše stranke so bili novembra l. 1905 kot deputacija pri c. kr. poljedelskem ministerstvu na Dunaju, kjer se jim je obljubilo, da se od strani ministerstva gotovo reši ta zadeva še v istem letu; dež. odbornik Berbuč je bil opetovano pri dvornem svetniku grofa Attemsua ter mu priporočal nujno rešitev te zadeve ter je to stvar tudi v Trstu pospeševal in zastopal; različni župani in zasebniki so bili v tej zadevi pri c. kr. dvornem svetniku grofa Attemsua in osebnopospeševali to stvar pri namestništvu; a vse zaman. Stvar vendar ne gre izpod rok, in zakaj? — Zato, ker čaka vlada vedno na to, da bi se zavzeli za to zadevo „napredni poslanci“, ki bi si pridobili pri našem ljudstvu tem potom velikih zaslug in velikega upliva. A ti poslanci — se ne ganejo. In da bi jih „Soča“ k temu izpodbudila, zabavlja čez onemoglost „klerikalnih“ poslancev in odbornikov — bje namreč po sedlu, a udarci veljajo konju. — Kaj pa, ko bi predstavitelji narodno-napredne stranke okolu „Soče“ poskusili sami svojo srečo; mogoče, da bi vlada vendarle pred njimi „zlezla v hlače“. To bi sedaj pred volitvami neizmerno povzdignilo slavo in upliv stranke, ki se ravnokar reorganizuje.

Slovenskemu jeziku pravice! — V ponedeljek se je vršila pred okrajnim sodiščem v Kopru kazenska razprava, ki je zanimiva za to, ker se je razsodba — menda prvokrat v Kopru v kazenskih stvareh — razglasila v slovenskem jeziku. Vse priče so bile zaslišane v slovenskem jeziku. Obtožitelja v tej pravdi je zastopal znani drž. posl. Bennati, ki je pazno sledil slovenskemu zasliševanju prič in je tudi izjavil, da je umel in s tem dokazal, da se lahko vršijo z nekoliko dobre volje, slovenske razprave tudi z italijanskimi odvetniki. Tudi govor

brantelja dra. Rybača je bil seveda slovenski.

„L'Eco del Litorale“ pravi v številki z dne 28. dec. glede listka: Il Friuli, v katerem se je žalil slovenski narod na nezasiščen način, da hoče počakati odsotnega urednika, kateri bo pozval, ko pride, pisatelja dotičnega listka, da naj da zadoščenje resnici in pravici, ako ni vse resnično kar je pisal.

To se pravi z drugimi besedami: Avstrijski vitezi iz Italije, ki so okoli „L'Eco del Litorale“ bodo še-le poizvedovali, ali so Slovenci res potomci divjih Hunov in Avarov, ali so res šklavi, ali so res divje, surovo in brezobzirno ljudstvo, ki krađe Italijanom narodno posest itd. Slovenci, odprimo enkrat oči! Bodimo na straži! Zljaj se bo pokazalo, kako bo „L'Eco del Litorale“ popravil zgodovinske laži in hudobne žalitve, s katerimi pase in vzgaja furlansko ljudstvo.

Opozarjamo na nocojšnje predavanje v „Čitalnici“ ob 8. uri, ki ga ima s skiptikonom g. Premrou o vremenju.

Umrli je v Ljubljani na novega leta za mrtvoudom mil. g. stolni dekan kanonik Andrej Za mejec. Rojen je bil l. 1824 v Horjulu. Bil je dobrega in blagega srca in odprtih rok za reveže. Deloval pri „Danici“ s pokojnim Jeranom in urejeval je tudi vedno s posebno vnemo misijonska poročila „Dejanje sv. Delinstva“.

Nov župan v Prvačini. — Dne 29. dec. se je vršila v Prvačini volitev župana. Izvoljen je g. Fr. Furlani, višji poštni kontrolor v pok.; podžupani pa so gg.: Josip Šušmelj, And. Vodopivec, Alojzij Stanič, Andrej Pahor, Jakob Zorn.

Mestna občina goriška je kupila za 157.000 K Stabilevo hišo na Travniku, kjer se nahaja kavarna Evropa. V to hišo se preseli nekaj mestnih uradov. n. pr. carinski urad in pa šola „Frinta“.

Goriški električni tramvaj. — Konsorcij za zgradbo električne železnice je v zadnji seji obč. sveta dobil dovoljenje za zgradbo še druge tramvajske črte. Ta črta se bo odcepila od glavne v Gledališki ulici, bo šla skozi to ulico, mimo municipija, stolne cerkve po aštelju na Travniku.

V župniji stolne cerkve v Gorici je bilo v l. 1906 krščenih 310 in sicer 149 moških in 161 ženskih. Mejtmi jih je bilo iz ženske bolnišnice 31. Umrlo jih je 350 in sicer moških 116 in ženskih 234. Mejtmi je všteti 166 žensk, ki so umrle v ženski bolnišnici. Poročilo je bilo 85.

Električno razsvetljavo so vpejali v goriški stolni cerkvi. Gorela je že na Sv. večer ob polnočnici.

Poskušen samomor v nesramni hiši. — Včeraj zjutraj okrog 6. ure se je v zloglasni hiši na P. Cristo hotela usmrtiti 17 letna Roža Balazer. Samomor so preprečili. Nesrečna žrtev brezvestnih ljudi je doma z Ogrskega.

Ponočni koncert na ulici. — V torek ponoči, okrog polnoči, so priredili štirje ponočnjaki na Travniku koncert na gosli. Ker pa taki koncerti doslej v Gorici še niso običajni, je policija krokačo „umetnike“ prijela.

Mica Kovačeva, piva nič pvačava. — Ivan Hvalica in Anton Gorjup, operarja, doma iz videmske okolice v Italiji, sta šla na novega leta zvečer v gostilno slaviti novo leto. Spila in snedla sta notri za 52 krajcarjev. Ko pa je bilo treba plačati, je namestu krajcarjev potegil Gorjup žepni nož in začel mahati proti gostilničarju. Došla straža je oba vtaknila v klnjo.

Hudo ranjen je bil v noveletni noči v ulici Rabata pri nekem pretepu 18 letni pek Kvarto Causar.

Vreme. — Mraz je ponehal, in včeraj smo imeli srednjo toploto 0,6° C pod ničlo, dočim smo imeli prevčerašnjem srednjo toploto 5,5° C pod ničlo. 1. t. m. je bil najhujši mraz z 9° C pod ničlo. Danes dežuje iz megle.

Zanimiv spis o oglejski baziliki je objavil prevzvišeni gospod baron A. Feulenberg. Knjiga je pisana v nemškem jeziku. Nekatere zanimivosti utegnemo objaviti v slovenskem prevodu.

Iz daljne južne Afrike nam je pošiljal veselo božične praznike in srečno novo leto naš rojak in naročnik „Priloge lista“ g. A. Brumat. Biva v Pretoriji, glavnem mestu Transvaala, ki se ga ob burski vojski polastili Angleži. Bragemu rojaku želimo v tujini srečno

in veselo novo, ki naj mu prinese obilno srečo. Ohrani naj tudi v tujini gorko srce za svojo domovino

Vsiljiva „Soča“. — Iz Krna nam poroča naš ondodni dopisnik, da je nekdo ondi dobil iz Gorice več številčk „Soče“ in tudi „Slov. Naroda“. Onemu pošiljatelju svetuje naš dopisnik, naj lep sam porabi na kak način te liste. V Krnu ne marajo za nje, ker vedo, da niso zdrava dušna hrana.

Od žalosti umrl. — Mizarju Jakobu Gregoretiju v Trstu je v četrtek umrla žena Katarina. Ker sta se zelo ljubila med seboj, je soprog silno žaloval. Ko je v četrtek zvečer sedel ob mrtvem truplu svoje ljubljene soproge in plakal, ga je zadela srčna kap in se je mrtev zgrudil na tla. Zdravljena v življenju, bosta združena tudi v smrti. Pogreb je bil v petek.

Novice iz kobariškega okraja.

Redni občni zbor „slov. kat. podpornega in izobraževalnega društva“ v Kobaridu se je vršil 30. t. m. res na slovesen način. To zna povedati, kdor je bil zraven. G. predsednik pozdravi zbrane društvenike; pred vsem se spominja prerane smrti pok. pesnika Simona Gregorčiča, ki je nekaj časa v tem kraju služboval in bil tudi nekaterim društvenikom šolski katehet. Pokojni pesnik je bil cel mož — duhovnik — narodnjak!

Nato govori g. predsednik o potrebi zdrave omike in napredka v sedanjih dneh; tujec se čedalje bolj šopiri po naši rodni zemlji, posebno ko železnica odpira bogastvo soške doline, tudi sovražniki katoličanstva so na delu. Ako se naši narodni in verski sovražniki družijo, zakaj bi se mi ne družili? Saj nas že tako veže skupna ideja — katoličanstvo! Izobraziti se moramo, da se bomo zavedeli moči, ki jo imamo v sebi in da bomo znali to svojo moč tudi prav uporabljati! Nismo sami! Za nami je na tisoče zavednih mož in mladeničev — organizovanih po društvih. Pojmo za njimi po potu prave omike — zdravega napredka!

Nato poroča g. blagajnik o gmotnem društvenem stanju. Iz tega poročila je razvidno, da društvo leto za letom napreduje tudi v gmotnem oziru. Bodi izražena na tem mestu zahvala vsem imenovanim in neimenovanim podpornikom. Prepričani bodite da podpirate dobro stvar! Hvala tudi obolelim društvnikom, ki so podpora odklonili v korist društvu; čast tudi društvnikom, ker sklepni račun ne kažejo nobenih zastankov.

Nato se z vsilkom voli novi — oziroma stari odbor in sicer: Ciril Zamar, predsednik; Franc Šlunder, podpreds.; Anton Komac, blagajnik; Franc Volarič, tajnik in knjižničar; Alojz Miklavič, Andr. Šlunder, Ivan Trampuž, odborniki; Karol Zelin, Ivan Perinčič, pregledovalca računov. G. predsednik pohvali društvenike iz Idrskega, da vstrajajo pri tem društvu v kljub temu da imajo društvo doma, ki jih vabi na svojo stran. G. odbornik Ant. Miklavič pa omeni, da se on in društveniki iz Idrskega držijo zastave, pod katero so obljubili zvestobo katoliškemu načelom; niti njega niti njegovih somišljenikov ne premaga nobena moč! Ne prestopimo praga onega društva, kjer se daja potuho „Soči“ in „Slovenskemu Narodu“.

K sklepu govori še g. predsednik o društveni „Čebelici“, ki je bila vstajena meseca februarja t. l. Vloženih je bilo 1.155 K 10 v. dvignjenih 113 K 40 v, ostaja v „Čebelici“ 1.042 K 70 v. Ta svota se obrestuje na „Centralni posojilnici“ v Gorici. To so številke, ki govore, koliko premore dobra volja, če je kaj zatajevanja zraven.

Mi smo na pravem potu! Tudi najhujši sovražniki nam ne morejo ničesar očitati. Po tem potu pogumno naprej! Le vihtimo orožje, s katerim se hočemo braniti proti sovražnikom slovenskega in katoliškega imena, v tem boju pa naj nam žari luč prave omike! Mi z Bogom in Bog z nami! „Delo nas bode rešilo“!

Vode — manjka v Čedadu, radi tega bi toraj Čedadci napravili radi nov vodovod. Iztaknili so dober in močan studenec, ki se tudi v najhujši suši ne posuši, na „Poljani“, ki spada pod krejsko občino. Ta studenec izvira nasproti finančni obmejni stražnici in tvori v svojem teku nekaj časa tudi mejo med Avstrijo in Italijo, ker pa izvira na avstrijski zemlji, je gotovo avstrijska last t. j.

last krejske občine. Čedadci pa iščejo sedaj podatkov, da bi dokazali, da je ta studenec laška last. Vode jim Krejci ne branijo, pa priznajo naj, da je studenec krejska last in naj se obvežejo plačati primerno odškodnino, pa bodo imeli dovolj vode, — pa dobre, zdrave vode — drugače pa ne pojde. Če tudi pride še toliko laških inženirjev.

Novo cesto — na postajo pri sv. Luciji so odprli, kakor smo čuli, pretekli teden. Ta cesta bo posebno za tukajšnje voznike velike važnosti. Opomniti moramo, da je prvi stavil predlog za to cesto in njeno podaljšanje, ki se še izvrši, pri političnem obhodu g. poslanec I. Lapanja, in da je ta predlog ponovil tudi v deželnem zboru.

Na Vrsnem — je zopet pričel šolski poduk, ki je bil ustavljen radi „oslovskega kašlja“, pretekli teden. Tudi v Smasti in v Ladrab je ponehala bolezen med otroci, upamo da tudi tu kmalu prično s podukom.

Listnica uredništva. — Nekdo naših gg. naročnikov nam je poslal po poštni nakaznici dne 30. dec. 1906 in Stanjela znesek 6 K brez podpisa. Dotičnik naj se oglasi v našem upravnistvu — Iz Kanala brez podpisa je šlo v koš! Pošljite s podpisom! — Raznim gospodom dopisnikom: Za danes izostalo, ker je premalo prostora. — Rihemberk in Lokovec: Za dane prepozno. — Vsem gg. dopisnikom pa želimo srečno novo leto! Podpirajte naš list i znaprej!

Socijalne vesti.

Zakon o varstvu delavcev na domu. — Trgovinsko ministerstvo je izdalo zakonski načrt o varstvu onih delavcev, ki delajo doma. Novi zakon se ozira posebno na one delavce, ki delajo na svojem domu za konfekcijska podjetja, trgovin z obleko, obuvalom in perilom. Tako vrste delavci do sedaj ne uživajo ugodnosti, katere delavcu dajejo razni zakoni za obrambo dela ter je v tem smislu že skrajna potreba temeljite reforme.

Gospodarske vesti.

VIII. mednarodni poljedelski kongres na Dunaju 1907. — Kakor smo že svoječasnno omenili, se bodo o priliki tega kongresa vršili tudi razni strokovni izleti. Kongres se bo vršil meseca maja 1907, med kongresom, odnosno po tem se pa napravijo izleti posameznih skupin po programu, katerega je sestavil izvrševalni odbor tako: Pouk: Obisk poskuševališča c. k. visoke šole za zemeljske obdelovanje (Bodenkultur) v Gross-Enzersdorfu; Poskuševanje: Obisk c. k. kmetijskih poskuševalnih zavodov; Obdelovanje močvirjev: Ogleđ ljubljanskega barja, admontskega barskega gospodarstva, leopoldskronskih močvirjev, ter Biermosa in Ibma v Solnogradu; Rastlinsko obdelovanje in rastlinogojstvo: Ogleđ c. k. posestev družinskega zaloga v Orthu, Esslingu in Güllingu, grajščine grofa Piattija v Loosdorfu pri Mistelbachu in posestva nadvojvode Friderika v Ogerskem Altenburgu; Izdelovanje poljedelskih strojev: Preskuševališče za poljedelske stroje v Gross-Enzersdorfu, ter zavodov Claythou in Schuttleworth ter Hofherr in Schranz; Kmetijsko gospodarstvo: posestvo kneza Lichtensteina v Kromavi na Moravskem; Živinoreja: Govodorejska postaja v Ogerskem Altenburgu, Dunajska mlekarina, Nižjeavstrijska mlekarina, Koujerejska postaja v Muravi in Svinjerejski zavod v Waldegu, ter ogleđ konjskih razstav; Melioracije: Ogleđ del pri regulaciji Dunave pri Dunaju, zagraditev hudournika v Preinu pri Payerbachu; Pivarstvo in sladarstvo: obisk hütteldorfske pivarne in izlet v Plzen; Špirit in skrob: ogleđ dunajskih špiritoznih zganjarnic; Gozdarstvo: C. k. gozdarska poskusna postaja v Mariabrunu, ogleđ c. k. državnih gozdov v Gabilici in na Troppbergu; Ribarstvo: ogleđ ribarstva v ribnikih v Wittingau-u; Vinoreja: obhod vinogradov v Klosterneuburgu in Retz-u; Sadjarstvo in vrtnarstvo: ogleđ dunajskih vrtnih naprav, izlet v Eisgrub. Razun tega sta v načrtu še dva velika izleta, in sicer kmetijski izlet po Češkem in po Kranjskem (Kras). Izvrševalni odbor dogotavlja sedaj podrobne programe za vse izlete.

Poljedelski kongres na Dunaju obeta po svojem splošnem programu po posvetovanjih, ki se bodo na njem vršili, in po izletih, ki bodo z njim združeni,

postati ne samo zelo zanimiv, nego sploh važen za razvoj poljedelstva. Zleteti bi bilo, da se udeležijo tudi Slovenci iz naše dežele omenjenega kongresa. Programe kongresa in sploh vsa potrebna pojasnila je mogoče dobiti pri „Goriški zvezi gospodarskih zadrug in društev“ v Gorici, via Vetturini 9, ali pa pri gospodu Svetoslav Premrou, istotam, ki je istočasno član širšega odbora VIII. poljedelskega kongresa.

„Zadružna zveza v Trstu“ je definitivno ustanovljena in začne v kratkem poslovati. Vse zadruge, ki so že pristopile k Zvezi prejmejo v kratkem potrebna navodila.

Velikanske železniške nesreče.

Včeraj se je zgodilo po Evropi vse polno železniških nesreč. V noči od sobote do nedelje je trčil pri postaji Ostersberg brzovlak, ki vozi iz Hamburga v Kolin, v neki tovorni vlak. Ubite so 4 osebe, 5 je težko ranjenih, 1 voz se je užgal. Vzrok nesreči je neprodirna megla. V tovornem vlaku je bilo vse polno goveje živine, ki je skoro vsa ubita. — Pri Gandu na Belgijskem je trčil ekspresni vlak v tovornega. Skoro vsi vozovi ekspresnega vlaka so razbiti. En uslužbenec je mrtev, 2 težko ranjena. — Na postaji Casteldario blizu Montove je trčil osebni vlak ob tovornega. Ranjene so bile 4 osebe. — Pri Elliotu na Škotskem sta trčila 2 vlaka. Ubityh je 22 oseb.

Pri Terraccotti v državi Washington v Ameriki je 30. dec. trčil en vlak v drugega. Mrtvih je tukaj 38 oseb, 50 pa ranjenih.

Grozna vraža na Javi. — Prebivalci otoka Jave verujejo zelo v vraže. Najhujša je tista v vampirju, ki ga imenujejo Madjan gadungana. Ta njihov vampir je človek, ki ima to lastnost, da se loči na večer glava njegovega telesa, leta vso noč okrog in se zjutraj vrne in združi zopet s telesom. Ta glava se prikrade ponoči k spečim deklicam in jim izpije kri, da potem kmalu umrjejo. Na otoku Javi je razširjena med mladimi dekleti sploh zelo sušica, vsled katere blede in naposled umrjejo. Vse take slučaje pa pripisujejo otočani vampirju. In ker je ta človek po njihovim mnenju živ, poščejo staro čarovnico, ki ga kmalu „najde“. Tega ubijejo, njegovo rodbino poženo po svetu in njegov dom zažgo. Žrtev take grozovitosti so navadno tisti možje, ki jih starka - čarovnica sovraži.

Lahka tatvina. — Človek bi mislil, da se javni zavodi tako skrbno čuvajo da iz njih vsaj po dnevu ni mogoče odnesti najmanjše stvari. Da pa temu ni tako, dokazal je urednik „Intransigenta“. Prišel je v Louvre v dvorano, kjer so dragocene afriške starine. V navzočnosti mnogobrojnih obiskovalcev je vzdignil s podstavka 10 kg težko mramornato nagrobno ploščo Kvinta Avrelija, jo je naložil na rame ter jo neoviran odnesel. Pet dni pozneje je prišel vprašat ravnatelja zavoda, ali se pripeti kdaj kaka tatvina v muzeju, nakar je ravnatelj užaljen odgovoril: „Pri nas je kaj takega nemogoče, ker se ljudem strogo gleda na prste“. — Nato je časnikar dal

Najbolje najhen sem možic!
Pa sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ker sem Kathreinovo kavo pil.

Pristna samo v izvornih zavojih z imenom Kathrein.

Kathreinova kneippova sladna kava

Niče naj bi ne pil močno razburjačo zrnate kave nemešane!

sama se je obnesla za najokusnejšo pimes, ki lahko prebavna, redilna in krvotvorna speši zdravje.

Otroke bi bilo samo še navajati Kathreinove kave.

prenesti ukradeno ploščo, ki je do tedaj še nihče ni bil pogrešil.

Morilec prijat po 22-tih letih. — Leta 1884 je bil pri Dubici umorjen in okraden neki kmet, a morilec ni bilo mogoče najti. Te dni pa je prišlo na tamošnje orožniško postajo anonimno pismo, ki navaža kot morilca posestnika Mišljenoviča in Gruzico v Bosni. Preiskava je dognala, da sta to prava morilca. Oba so že prijeli.

Ladja, ki straši. — Ladje, ki so vozile na poli iz Evrope v zapadno Ameriko mimo rta Roga, so videlo vedno tam nekakšno ladjo, ki jih je zelo vznemirjala. Nekoč je skušal stvar preiskati neki italijanski parnik, a je obtičel prej na neki skali. Zdal se je zavzelo za stvar hidrografično društvo Zedinjenih držav. Preiskalo je rt in dognalo, da ima neka iz morja moleča skala popolno podobo ladje in še zlasti iz daljave. Tako je strah odpravljen, a skalo so zaznamovali v zemljepisu kot „Skalo, ki je sliena ladji“.

Podraženl časopisi. — V Draždanih so vsi časopisi vsled podraženja papirja in višjih plač stavcev zvišali naročnino. Tudi nekaj ogrskih listov zvišalo je naročnino.

Nove velike uspehe je dosegla na polju [poljedelstva, sadjarstva in vinarstva znana tvrdka Ph. Mayfarth et Cmp., tovarne strjev na Dunaju, Frankobrodu na Meni, Berolinu, Parizu in Minskem (Rusija.) Na letošnji razstavi v Milanu je bila odlikovana z „Grand. Prix“, v Karlsruhe z zlato kolajno, v Duce (Francija) z bronasto kolajno, v Kalugi (Rusija) z zlato, v Nymegenu (Nizozemsko) z zlato, v Leonu (Špansko) z zlato, v Welsu (Zg. Avstrija) z bronasto državno kolajno, v Ljubnu s priznanilno diplomom, v Mariboru s priznanilno, v Zvetllu (Nižja Avstrija) s častno kolajno, v Brucku na Muri s srebrno kolajno in v Beljaku z veliko zlato kolajno kot s prvim darilom. Doslej je dobila tvrdka skupaj 592 odlikovanj.

Anton Obidič,
čevljarški mojster v Gorici
Semeniška ulica 2,

vošči vsem svojim cenj. odjemalcem in naročnikom srečno in veselo

ново leto

ter se priporoča za nadaljno naklonjenost.

Srečno in veselo

NOVO LETO

vošči

Teodor Hribar.

Peter Cofič,
čevljarški mojster v Gorici v Raštelu,

vošči vsem svojim cenj. odjemalcem in naročnikom srečno in veselo

ново leto

ter se priporoča za nadaljno naklonjenost.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Optikar I. Primožič
ulica Vetturini,

vošči vsem svojim cenj. odjemalcem srečno in veselo

ново leto

zagotavljajoč tudi nadalje solidne postrežbe.

J. Kopač,

svečar v Gorici, ul. sv. Antona

vošči

vsem častitim odjemalcem in prijateljem srečno

ново leto

1907.

Anton Breščak,

trgovec s pohištvo
vošči vsem svojim c. odjemalcem srečno in veselo

ново leto

ter se priporoča v nadaljno naklonjenost.

And. Fajt,

pek. izvedence Gorica
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša).

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, kakor za nove maše in godove, kolače na birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po zmerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Loterijske številke.

29. decembra.

Dunaj 89 23 37 31 24
Gradec 76 19 64 28 12

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljivecve prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Joehmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,

Magistratna ulica šte. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

Blago se razpošilja franco.

I. Primožič,

slovenski optikar v Gorici,
ulica Vetturini 3,

priporoča čč. duhovščini in sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko zalogo

optičnih izdelkov

in sicer vsake vrste očal, barometre, toplomerje, zdravniške toplomerje, daljnogleda, vage za vino, žganje itd.

Sprejema naročila in po-prave ter pošilja na dom.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s znakom sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da sgine v kratkem času omotica in šivotna lénost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Prosiva zahtevati listke!

Najveja trgovna z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Odlikovana pekarija in sladčičarna
Kar. Draščik

v Gorici na Koruu (v lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pinco itd. Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v oriz. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.